

ผลของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของร่อนนำเจาะไว้ก่อนต่อเสถียรภาพปฐมภูมิของวัสดุฝังเกลียวขนาดเล็ก:
การทดลองในห้องปฏิบัติการ
Effects of Pre-drilled Pilot-hole Diameters on Miniscrew Implant Primary Stability:
An *In vitro* study

เพชรไพลิน ภูสันติสัมพันธ์¹, ธีระวัฒน์ โชติกเสถียร², ประจักษ์ จรรย์พงศ์ไพบูลย์³, คณิช ตริภูวabhรุต²
¹นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาทันตกรรมจัดฟัน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
²ภาควิชาทันตกรรมจัดฟันและทันตกรรมสำหรับเด็ก คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
³โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร

Petchpailin Phusantisampan¹, Dhirawat Jotikasthira², Prajak Jariyapongpaiboon³, Kanich Tripuwabhurut²

¹Graduate student, Division of Orthodontics Dentistry, Faculty of Dentistry, Chiang Mai University

²Department of Orthodontics and Pediatric Dentistry, Faculty of Dentistry, Chiang Mai University

³Rajavithi Hospital, Bangkok

Received: 9 August, 2019

Revised: 21 January, 2020

Accepted: 23 January, 2020

Corresponding author

คณิช ตริภูวabhรุต

อาจารย์ ดร., ภาควิชาทันตกรรมจัดฟันและทันตกรรมสำหรับเด็ก คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

Kanich Tripuwabhurut

Lecturer, Dr., Department of Orthodontics and Pediatric Dentistry, Faculty of Dentistry, Chiang Mai University

Chiang Mai 50200, Thailand

E-mail: kanich.tri@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินผลของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของร่องนำเจาะไว้ก่อนต่อเสถียรภาพปฐมภูมิของวัสดุฝังเกลียวขนาดเล็กชนิดใช้กับเพดานปากในกระดูกสังเคราะห์คล้ายเพดาน โดยวัดแรงบดหมุนในการใส่มากที่สุดและแรงต้านทานการดึงในแนวตั้ง

วัสดุและวิธีการ: วัสดุฝังเกลียวขนาดเล็กไทเทเนียมอัลลอย ความยาว 6 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.8 มิลลิเมตร จำนวน 60 ตัว ถูกแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 10 ตัว ทดสอบผลของร่องนำขนาดต่างๆ (1.1 มิลลิเมตร, 1.2 มิลลิเมตร, 1.3 มิลลิเมตร, 1.4 มิลลิเมตร, 1.5 มิลลิเมตร และ กลุ่มที่ไม่มีการเจาะร่องนำเป็นกลุ่มควบคุม) ร่องนำนี้ถูกเจาะในกระดูกสังเคราะห์คล้ายเพดาน (ความหนาแน่นของกระดูกพูน 0.32 กรัม/ซีซี และของกระดูกทึบ 0.64 กรัม/ซีซี) บันทึกแรงบดหมุนในการใส่มากที่สุดขณะไขหมุดเกลียวลงไปที่ความลึก 5.0 มิลลิเมตร หลังจากนั้นบันทึกแรงต้านทานการดึงในแนวตั้งขณะที่วัสดุฝังเกลียวขนาดเล็กถูกดึงหลุดออกจากกระดูกสังเคราะห์คล้ายเพดานที่อัตราเร็ว 10.0 มิลลิเมตร ต่อนาที

ผลการศึกษา: ค่าเฉลี่ยแรงบดหมุนในการใส่มากที่สุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้ง 6 กลุ่ม ($p < 0.001$) โดยที่กลุ่มควบคุมให้ค่ามากที่สุด (11.58 นิวตันเซนติเมตร) และลดลงเมื่อขนาดของร่องนำใหญ่ขึ้น พบว่ามีค่าน้อยที่สุดเมื่อร่องนำขนาด 1.5 มิลลิเมตร (4.08 นิวตันเซนติเมตร) ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของแรงต้านทานการดึงในแนวตั้งระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มร่องนำขนาด 1.1 มิลลิเมตร และ 1.2 มิลลิเมตร (ร้อยละ 61.1 และ ร้อยละ 66.7 ของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางด้านนอกของวัสดุฝังเกลียวขนาดเล็กขนาด 1.8 มิลลิเมตร ตามลำดับ) ($p > 0.05$) แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มร่องนำขนาด 1.3 มิลลิเมตร, 1.4 มิลลิเมตร และ 1.5 มิลลิเมตร (ร้อยละ 72.2 , ร้อยละ 77.8 และ ร้อยละ 83.3 ตามลำดับ)

บทสรุป: จากการวิจัยพบว่า แรงบดหมุนในการใส่มากที่สุดและแรงต้านทานการดึงในแนวตั้งมีค่าลดลง เมื่อร่องนำเจาะไว้ก่อนมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางใหญ่ขึ้น ร่องนำขนาด 1.1 มิลลิเมตร และ 1.2 มิลลิเมตร ทำให้เกิดเสถียรภาพปฐมภูมิที่ดีเหมาะสำหรับการฝังวัสดุฝังเกลียวขนาดเล็กไทเทเนียมอัลลอยขนาด 1.8 มิลลิเมตร x 6 มิลลิเมตร ในกระดูกเพดานสังเคราะห์

คำสำคัญ: วัสดุฝังเกลียวขนาดเล็ก ร่องนำ แรงบดหมุนในการใส่ แรงต้านทานการดึงออกแนวตั้ง กระดูกเพดาน

Abstract

Objective: To evaluate the effects of pre-drilled pilot-hole diameters on the primary stability of palatal miniscrew implants in synthetic composite palatal bone substitute using maximal insertion torque and pull-out strength measurements.

Materials and Methods: Sixty titanium alloy miniscrew implants, with a length of 6.0 mm and a diameter of 1.8 mm, were divided into six groups, 10 each, of different-sized pre-drilled pilot-hole (1.1-mm, 1.2-mm, 1.3-mm, 1.4-mm and 1.5-mm diameters, and no pilot-hole as a negative control group). The different sizes of pre-drilled pilot holes were created in synthetic composite palatal bone blocks (bone density of 0.32 g/cc for cancellous bone, and 0.64 g/cc for cortical bone). The maximal insertion torque was recorded as the implant threads were engaged into the bone block at a depth of 5.0 mm. The vertical pull-out strength was measured at a 10 mm/min rate of removal until the implant was separated from the block.

Results: Mean maximal insertion torque showed significant differences ($p < 0.001$) among the six groups. The control group showed the greatest maximal insertion torque (11.58 Ncm). This torque decreased with increased pilot-hole diameter. The 1.5-mm pilot-hole exhibited the least maximal insertion torque (4.08 Ncm). There were no significant differences in pull-out strength between the no-pilot-hole and 1.1-mm and 1.2-mm pre-drilled pilot-hole diameters (61.1% and 67.7% of the implant outer diameter, respectively) ($p > 0.05$). However, the significant differences were found between 1.3-mm, 1.4-mm, and 1.5-mm pilot-hole diameters, (72.2%, 77.8%, and 83.3% the implant outer diameter, respectively) ($p > 0.001$).

Conclusions: The maximal insertion torque and the pull-out strength decrease when pre-drilled pilot-hole diameter increases. The 1.1-mm- and 1.2-mm-diameter pre-drilled pilot-hole provide optimal primary stability and are suggested for 1.8 mm x 6 mm titanium alloy implant placement in synthetic palatal bone.

Keywords: miniscrew implant, pre-drilled pilot-hole, insertion torque, pull-out strength, palatal bone